

Mitäs kuuluu?

Matkaileminen on ihan kivaa, paitsi että matkan aikana tuppaa putoamaan kärryiltä siitä, mitä kotimaassa tapahtuu. Esimerkiksi Australiassa ja Havaijilla ilmestyy siivottoman vähän suomalaisia tiedotusvälineitä.

Kotiin palattuakin on yleensä sen verran hommia odottelemassa, ettei tahdo olla aikaa perehtyä vanhoihin lehtiin. Jos joltakin kysyy, mitä kuuluu, vastaus on poikkeuksetta: "Eipä sitä ihmeempiä."

Presidentti Koivoston matkan aikana on kuitenkin tapahtunut sen verran ihmeempiä, että on suorastaan välttämätöntä kannella tiivistetysti ainakin pahimmista. Ne ovat täällä yrittäneet vaikka mitä kun Herra Presidentti selkensä käänsi. Rumia on puhuttu ja haukuttu ja paneteltu, kun on luultu, että nyt se ei kuule, Herra Presidentti nimittäin.

Mutta meitä uskollisiakin sentään vielä on, ja me kerromme kaiken. Herra Presidentin kannattaa leikata seuraava lista talteen ja ruksata siihen ne kohdat, joille tarttis tehdä jotain. Jotain tarttis tehdä yleensäkin, muuten saattaa seuraavalta matkalta palattua huomata, että Linnan hengarissa roikkuu vieras takki niin kuin jossain Afrikan maassa.

Ensinnäkin Tuomiojan Eki räkytti Herra Presidentille jo silloin kun oli tuskin Japaniin ehditty. Se sanoi että lentopalloa vaan pelataan ja polkupyörällä ajellaan

eikä hommia hoideta, ja kaikkea muutakin kamalaa. Me muut sanottiin sille, että höpsistä, vaan ei se uskonut. Eikö olekin tuhma se Erkki?

Apusen Osmopa sanoi myös, että presidentin ulkopolitiikasta on vaikea löytää punaista lankaa. Me sanottiin sille että odotapas vain, ainakin Sri Lanka löytyy varmasti aivan pian. Sitä paitsi eihän se lanka saa yksipuolisen punainen ollakaan, kun me ollaan puolueeton maa.

Osmo tuntui sen melkein uskovankin, niin ettei se ole ihan yhtä tuhma ollut kuin Tuomiojan Eki, tai sitten sillä meni puput housuihin kun se tiesi, että Herra Presidentti on jo kohta tulossa kotiin.

Sitten toi Pystysenkin Eki on ollut vähän tuhmana. Se ei siivonnut huonettaan eikä tehnyt budjettiläksyään kun se lähti Kiinaan. Sorsan Kale ja muut oli sille hyvin vihaisia ja pani sen siivoamaan heti tultuaan, niin ettei sille ehkä enää tarvitse antaa selkään.

Kale itse ja Väyrysen Pate ovat olleet hämmästyttävän kiltteinä.

Pate oli varsinkin oikein hyvä, sillä on selvästi uhmaikä ohi tai ei ainakaan enää puhkeile hampaita. Se on mennyt joka ilta ajoissa nukkumaan, ja kun se reissasi kolme viikkoa Afrikassa, se sanoi tultuaan, että on se tämä kehitysmaapolitiikka hyvä homma vaan parempikin voisi olla. Eikö ollut hyvin sanottu, eikö? Kannattaa Patea taputella ja lähettää matkoille vastakin, se tykkää semmoisesta.

Kale puolestaan on kiitettävästi malttanut olla telmimättä ja rähjäämättä, vaikka me on kyllä vähän epäilty, että se on käynyt salaa tupakilla nurkan takana.

Monet muut sen sijaan luulivat että nyt voi tehdä mitä vaan. Ne vaativat että Porilaisten marssia pitäisi soittaa muillekin kuin Herra Presidentille, niinkuin jollekin lipsuhiihtäjille. Jos ei olisi Elon Arska ehtinyt hätiin, varmasti olisi soitettukin. Elon Arskalle kannattaa antaa palkankorotus, se on uskollinen ja hyvä mies vaikkei päälle näytä.

Kaikkein törkeintä oli kuitenkin se, kun täällä vastuuttomat yrittivät väykyttää, että Herra Presidentin Herra Vävyllä olisi jotain kauppoja Australiassa. Meidän vastuullisten oli onneksi helppo jämäkästi todistaa tuomoinen herja isoksi valheeksi: miten muka tehtäisiin isoja kauppoja Australiassa asti, kun Suomessaakin firmat kaatuvat melkein alta, hah.

Että tällaisista tänne kuuluu ja näin on yritetty viraapelivoimin pitää järjestystä yllä. Mitä nyt sitten vielä siihen risteilyohjukseen löytyi päätä ja häntää Inarinjärvestä, vaikkei se risteilyohjus ollutkaan. Ja kovia pakkaa on pidellyt ja luisteltiin kilpaa, eikä kukaan ole toistaiseksi jäänyt kiinni dopingista.